

Значна частина у прожитковому мінімумі, яка витрачається на задоволення «продуктових» потреб, вказує на існування загроз для розвитку продовольчого ринку. Оскільки однотипність і обмеженість попиту не стимулює товаровиробників до розширення та підвищення якості пропозиції.

А також, потрібно вносити зміни до наборів продовольчих товарів у споживчому кошику українців у нормативно-правовому аспекті для підтримки та розвитку продовольчого ринку на соціально прийнятному рівні.

Література

1. Закон України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 05 жовтня 2000 року № 2017-III із змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2017-14>.

2. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження норм фізіологічних потреб населення України в основних харчових речовинах і енергії» від 03.09.2017 р. № 1073 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1206-17>.

3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» від 11.10.2016 р. № 780 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/780-2016-%D0%BF>.

4. Postoienko K. State regulation of social standards and food basket in Ukraine/ K. Postoienko // Вчені записки університету «КРОК». — К.: Університет економіки та права «КРОК», 2018. — Вип. 50.

*Віталій БОРТНИК**

РЕФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ В УКРАЇНІ

В умовах економічної інтеграції України до Європейського Союзу особливої актуальності набуває підвищення конкурентоспроможності суб'єктів національної економіки. Активізація інноваційно-інвестиційної діяльності — основний шлях забезпечення такої конкурентоспроможності. Пропонується підвищення ролі у цих процесах акціонерного сектора економіки, оскільки саме він здатний швидко концентрувати фінансові ресурси, що необхідні для удосконалення структури виробництва та підвищення конкурентоспроможності національної економіки.

Переважно, світова практика є такою, що компанія стає публічною, коли проходить через IPO (Initial Public Offering — з англ. «первинна публічна пропозиція») — перший публічний продаж акцій приватної компанії (рис. 1).

Рис. 1. Процес формування публічних компаній (створено автором)

* **БОРТНИК Віталій Володимирович** — магістрант, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, bortel97@gmail.com (Науковий керівник — д.е.н., професор Малий І.Й.).

Основною метою проведення IPO є отримання так званого «засновницького прибутку» — прибутку, отриманого засновниками акціонерних товариств у вигляді різниці між сумою від продажу випущених акцій і капіталом, вкладеним ними в акціонерне підприємство.

Становлення акціонерного сектору економіки України є таким, що у процесі приватизації значна частка підприємств державної власності була перетворена у публічні акціонерні товариства, в результаті чого нові акціонери почали диктувати вектор розвитку підприємства, не беручи до уваги державні інтереси як власника контрольного пакету акцій.

Незважаючи на позитивні зміни, підприємства акціонерного сектора України переважно перебувають у критичному стані: низький рівень конкурентоспроможності продукції більшості акціонерних товариств, спрацьованість і технічна застарілість основного капіталу, значна кількість збиткових підприємств. Нерозвиненість фондового ринку заважає нагромадженню акціонерного капіталу.

Рейтинг двохсот найбільших підприємств України відображає більше половини економіки України, що виглядатиме наступним чином (рис. 2).

Рис. 2. Дохід 200 найбільших підприємств України структурований за кінцевим бенефіціаром, млрд грн. [1].

Олігархічна структура економіки є прямою загрозою економічній безпеці країни. Реформування такої структури шляхом розбудови акціонерного сектору економіки із залученням усіх прошарків суспільства до інвестування є одним з перспективних напрямків. У такий спосіб економіка матиме додаткові ресурси для розвитку, оскільки підприємства отримують інвестиції, домашні господарства беруть участь в урізноманітненні структури власності, купуючи акції; зростає споживчий попит домогосподарств після успішної інвестиційної участі в інноваційних підприємствах. Це, в свою чергу, стимулює новий виток розвитку економіки, нові грошові потоки, нові потреби та способи їх задоволення.

Така модель сприятиме створенню потужного середнього класу. Саме становлення середнього класу експерти та науковці визначають як основу розвитку громадянського суспільства в Україні [2].

Публічні акціонерні товариства можуть стати основним інститутом розвитку всієї національної економіки, адже вони є оптимальною формою залучення інвестицій у великих обсягах. Важко переоцінити важливість розвитку цієї форми товариств, особливо беручи до уваги факт того, що потенціал українських публічних акціонерних товариств ніколи не був повноцінно розкритим.

Література

1. Бизнес.Цензор.Нет. 200 найбільших компаній України 2017 року [Електронний ресурс] / Бизнес.Цензор.Нет — Режим доступу до ресурсу: https://biz.censor.net.ua/resonance/3084420/200_nayiblishih_kompaniy_ukrani_2017_roku.
2. Національний інститут стратегічних досліджень. Проблеми становлення середнього класу як основи розвитку громадянського суспільства в Україні [Електронний ресурс] / Національний інститут стратегічних досліджень — Режим доступу до ресурсу: <http://www.niss.gov.ua/articles/265/>.

*Катерина ДЗЕНЗЕЛЮК**

ІНКЛЮЗИВНИЙ ВЕКТОР ТРАНСФОРМАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Посилення тероризму та затяжна криза в економіці, наступ індивідуалізму та розвиток десоціалізації, поширення соціальної роз'єднаності, масове безробіття й дискримінація населення за різними ознаками, загострення нерівності та неконтрольованості міграційних процесів зацентрували увагу на потребі інклюзивного вектору трансформації ринку праці як на національному, так і глобальному рівнях.

Наразі, концепція інклюзивного розвитку представлена у стратегії «Європа-2020», яка була прийнята Європейською Радою навесні 2010 р., та у Глобальних Цілях сталого розвитку, затверджених у 2015 році на саміті ООН з питань сталого розвитку.

Формування нової теорії ринку праці, становлення нової парадигми інклюзивного розвитку було викликом неспроможності та невідповідності існуючих методологічних інструментів і теорій сучасним особливостям суспільства та трансформаційним процесам. Функція регулювання ринку праці в умовах його лібералізації, глобального вільного руху людей, підвищення мобільності великого капіталу із застосуванням гнучких і нестандартних форм зайнятості й послабленням соціальних гарантій, стандартів оплати праці, її охорони та режиму, стала залежною від великої кількості змінних — чинників економічного, політичного, соціокультурного, інформаційно-комунікативного характеру, які часто перебувають поза сферою впливу конкретних урядів.

Інклюзивний ринок праці — це активний процес, який передбачає включення економічно активного населення (особливо маргінальні групи) у категорію зайнятого населення, забезпечуючи їх включення у трудову діяльність; надання певного соціального статусу вразливим верстам населення, тобто відчуття власного економічного та соціального становища як такого, що дає можливість забезпечити гідний рівень життєдіяльності, зростання їх трудової мотивації та професійної мобільності тощо. Інклюзивний вектор трансформації ринку праці як механізму оптимізації зайнятості можна визначити за такими групами критеріїв :

1) економічні критерії: наявність стабільної роботи та достатнього для забезпечення життєдіяльності доходу (гідної конкурентоспроможної оплати праці); відкритий і формальний ринок праці; збалансованість попиту-пропозиції робочої сили; професійна мобільність і позитивна мотивація до праці; відчуття власного економічного становища;

2) правові критерії: рівність прав і можливостей на ринку праці у процесі реалізації трудових прав; доступність соціально-економічних благ, можливість користуватись

* *ДЗЕНЗЕЛЮК Катерина Володимирівна* — магістрант, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, kate_marr15@bigmir.net (Науковий керівник — д.е.н., професор Смельяненко Л.М.).